

KYSTVAKT

Meldingsblad for Gokstad kystlag
Tilsluttet Forbundet KYSTEN

Nr 1 mars 2002

Foto: Andreas Falkenberg

Seilkutteren "Titania" for fulle seil uten for Skåtøy

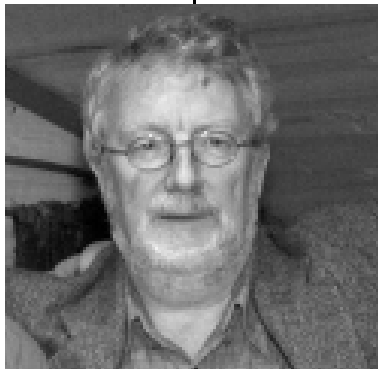

Leders side

En sommer er over oss

Livet er langt. Vinter, vår, sommer og høst om igjen og om igjen. Jeg husker nok noen vintre tilbake, men stort sett går de mer eller mindre i ett. Men somrene er på en måte mye tydeligere. De klarer jeg å skille fra hverandre – den sommeren hendte det og den sommeren hendte det. Vi har store forventninger til sommeren. Det er et annet liv enn det vi lever om vinteren. Kystlaget rykker ut av bygg og skur, sommerlivet er sosialt og båtlivet skaper nærhet, kontakt og opplevelser. Vel har vi vært ute en vinterdag, men nå starter den typiske sandefjordingen sitt båtliv. Og nettopp fritidsbåt-livet er vel noe av det mer spesielle ved kystkulturen her syd i landet - mellom Færder og Svenner.

En nytt arbeidslag har kommet virkelig gått i gang. På årsmøtet 2002 ble det vedtatt å opprette et "Kystledslag". I flere år har det vært tenkt og planlagt at det her i Sandefjord skulle etableres et ledd i kystledsprosjektet til Forbundet KYSTEN. Mange av oss har besøkt Grønningen fyr som var det første leddet. Sandefjord kommune ved parksjef Per Rønningen har vært aktiv og nå er Kystledslaget en realitet. Flinke folk er i gang og Drengestua på Gokstadholmen er det første praktiske elementet. Interessegruppa for Gokstad-

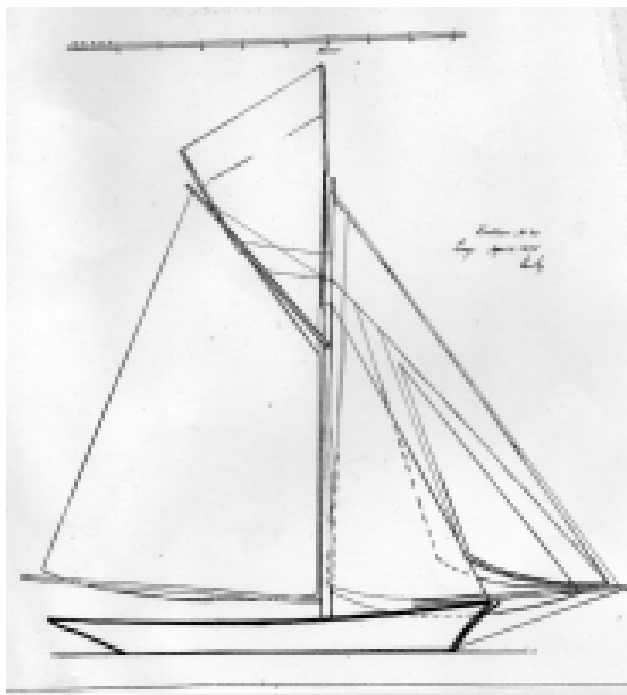
holmen, Sandefjord kommune og Gokstad kystlag går inn i en avtale om fellesskap og ansvarsfordeling på Gokstadholmen. På Kystkulturdagen markerer vi starten på det lokale kystledsprosjektet.

Hver onsdag i løpet av vinteren har det vært ivrig aktivitet med modellbåtbygging. Det er ikke den første sesongen de er i gang. Jeg fikk spørsmålet her om dagen: Burde dette kanskje føre til et eget arbeidslag? Og tanken er naturlig.

Sommeren er over oss og den starter med Kystkulturdagen. Møt fram med familie, naboer, venner og kjente. Still opp som kaféverter, hjelp til med regattaer, få med dere den fine stemningen om morgenen med flaggheis, sang og frokost, kos dere hele dagen og så runder vi av med en trivelig fest - - - . Hvem får propellen i år?

Andreas Falkenberg: COLIN ARCHERs KLIPPERKUTTER NR.20 - "TITANIA"

På Huvik, under en svær, grå presenning ligger kystlagets siste ervervelse, vraket av klipperkutteren "Titania". Gløtter man under presenningen ser man en knust baug, et avbrukket fordekk, innslåtte bordganger osv – i det hele tatt elendighet. Ser du litt nærmere ser du linjeføring og proporsjoner som forteller om et fartøy fra tiden før 1900 og et fartøy fra Colin Archers tegnebord.

Klipperkutteren "Titania" ble bestilt av Christoffer Moestue i Kristi-

ania. Hr. Moestue var hvalfangerkaptein fra den tid man fór med seilskuter og fanget hval med håndharpun fra hvalbåt som ble rodd. I Sandefjord får vi et inntrykk av denne aktiviteten i rundkjøringen nederst i Jernbanealleen – se til venstre!

Hvalfangerkapteinen bega sjøen etter hvert og kjøpte Brødrene Ottersen's Efterfølger Dampchokolade og Bonbonfabrikk i Kristiania. Men han hadde det vel som vi – han måtte jo seile! Så tok han kontakt med Colin Archer i Laurvig våren

1895. Korrespondansen finnes enda. Hr. chocolate og bonbonfabrikanten skrev på firmapapir med snirklede overdådig brevhode med akantusranker og gullmedaljer vunnet av Ottersen brødrene og deres etterfølgere for fremragende søtsaker.

Man diskuterte drektighet, ballas-tering, trim av rigg etc i utsøkt høflige vendinger. Hr. Moestue brukte konsulent og viste stadig til hva Hr. Wiel mente om ditt og datt.

Dette var Hr. grosserer Mads Wiel i Fredrikshald, eier av archerbåten 'Mignon bygget i 1893.

'Titania' er Archers klipperkutter nr. 20 og har fremdeles hans seilnummer 'K 20' i seilet. Båten ble bygget på Tolderodden i Laurvig i 1895.

Hun er 11 meter over stevnene og er 2.85 m bred. Dypgående er 1.65 og hun veier ca 6 tonn hvorav 3.6 tonn er utvendig ballast som støpejernskjøl.

Skroget er kravellbygget med 5/4" furu (?) på tradisjonelle Archer spant, dvs, annet hvert saget og bøyset. 'Reimene' er av eik, prof ilert med en høvel som vi finner spor etter i alle Archers båter. De sagete spantene er av furu og eik i kombinasjon, med furua overdi-

mensjonert i forhold til eika – interessant! De nederste bordgangene er av eik.

Få, men interessante eiere.

Gjennom tidene har Titania hatt flere navn og mange eiere:

1895 –99	Christoffer Moestue	Kristiania	TITANIA
1900-02(07)	S. Haanshus		
"	OLGA		
1908-11	M.M. Mjelde		
"	TITANIA		
1912-13	F.A. Engh		
"	STEFI		
1914-17	Carl Hauge	Drammen	?
1918-22	Ludvig Zetlitz jr.	Olaf Pedersen	
		Stavanger	LUNA
1923-46	Bernt Øvregaard	Stavanger	LUNA
1946-53	Alf Baltzersen	Drammen	LUNA
1954-57	Monstad og Breien	Oslo	LUNA
1958-76	Per Nielsen	Oslo	LUNA
1976-2001	Andreas Falkenberg	Asker/S.fjord	TITANIA
2001 -	Gokstad kystlag	Sandefjord	TITANIA

Om de neste eierne vet jeg lite – inntil vi kommer til Olaf Pedersen i Stavanger. Jeg har besøkt og korrespondert med hans nevø Finn Pedersen på Gausel ved Gannsfjorden. Finn Pedersen seilte mannskap på "Luna" mellom 1918 og 1923.

Den neste eieren var Bernt Øvregaard, lektor i historie, engelsk og tysk ved Stavanger Katedralskole, kjernekar, kraftkar, ungkar, styrmann, vernepliktig kaptein. Som den profesjonelle sjømann han var, førte han loggbøker for hele perioden fra 1923 til 46.

Festlig lesning: Han utførte "skibsfornødenheter", noterte alle data om vær og vind, seilas, gjester

om bord, gjensitter i land, osv. Alle dager ble avsluttet med "Fartøyet læns og tæ" og "Saaledes endte denne Dag"

Hans etterfølger var også lektor, Alf Baltzersen, i Drammen. Han hev gaffelriggen iland og rigget Luna som en IOD- båt. Vi har hatt elever av ham som har stukket hodet over ripa og sagt: "Vi vil bare se hva du gjør med båten til Baltzersen".

Neste eier, Per Nielsen, var fra Hemnesberget hvor båter og båtbygging må ha vært en del av oppveksten. Han var intendanturoffiser i Marinen under krigen og hadde sitt sivile virke hos Gjensidige. Per

Nielsen hadde prinsipper: ankomst og avgang skulle foregå under seil og uten en lyd. Han seilte mye i KNS regi, og eskadresjef i KNS var Sam. Ugelstad.

Hans 12-meter "Vema" var en st u-die i sjømannskap, "spit-shine and Bristol fashion". Nielsens sønner ble formant med ordene: "Hva tror dere han Ugelstad ville si?"

Da Per Nielsen viste tegn på sviktende helse, tok han kontakt med Seilskøyteklubben Colin Archer i 1975 for å finne en egnet arvtager til sin "Luna". Han ville bytte til seg et mer lethåndterlig fartøy, for "man selger ikke sin båt".

Den gang hadde båten fremdeles bermudarigg, IOD, fra lektor Baltzersens tid.

Hun hadde ingen klyverbom, og på kappa sto det et "doghouse".

I fire år seilte vi henne som hun var; lekk og lealaus, men velseilende, myk i bevegelsene og forbausende tørr på dekk. Som sagt; hun lakk. Dekket lakk. Det var på den tiden at kommunen begynte med avfallsekker i svart plast. Disse egnet seg godt utenpå barnas soveposer i regnværnetter. "Hold Asker Ren!" sto det på "sengetøyet" deres.

Skroget lakk. Kjølbordet var mykt, og i sjøgang kom det mye

vann inn helt nede i sponingen. Natene lakk. Når båten rullet og slingret i sjøen, sto vannet inn som i fontenene ved Rådhuset i Oslo, dvs som tynne ostehøvelskårne flak av uønsket sjøvann.

Doghouseet var stygt, men en velsignelse for den som ville sitte tørt og trekkfritt.

Klipperbaugen uten klyverbom var en brutal avslutning i fartøyets linjer.

Restaurering/ombygging.

I mitt eie har hun – som "Titania" – gjennomgått vesentlige forandringer og forsterkninger og hun har skiftet utseende henimot det originale.

Fra høsten 1979 til sommeren 1987 sto hun på land mens følgende arbeider ble gjort:

Dekket ble skiftet. Det gamle var av pløyde bord som var dekket med seilduk. Store partier var råtne, og råten gikk ned i dekkbjelker og knær. Det måtte vekk, men jeg vedgår at det var en forferdelig opplevelse å gå løs på den kjære båt med motorsag og kubein. Dekket jeg la er av 9 millimeter kryssfiner som ble spikret og limt til dekkbjelker og hud. For å få dette til, måtte bjelker og knær høvles ned ved dolbordet.

Oppå fineren er ett lag GAP, 5 millimeter Divinycell og så 2 – 3 lag med GAP som er brettet ca 2” ned over fribordet og skjult med et lakkert rekkebord av mahogny. Dekket ble på denne måten en svært sterk og stiv konstruksjon.

Kappa med doghouse, alle karmmer og luker ble fjernet og laget nytt i mahogny etter originale tegninger.

For å stive av selve skroget samt å ta opp kreftene fra riggen under krenkning, ble det montert 2 stålskant av 10 millimeter skipsstål. Disse stålskantene er boltet til eike-

spantene mellom de forreste to røstjern parene, og er boltet til røstjernene.

For å stive av skroget ytterligere, samt å fjerne dårlige partier ved enkelte nater, ble alle natene saget opp i 9 millimeters bredde og luset med trykk-impregnert furulist, limt med 2-komponent lim. Dette var en svær jobb – 286 løpemeter nat i alt. Redskap, utstyr og forutsetninger var: Nøyaktig montert styrelist, sirkelsag med hardmetallblad og slingreutstyr, håndplukket listverk, gjerdkasse med spiss vinkel for overlapp i skjøtene, lim, klubbe, høvel, hammer og stift, materialer for sverting og rallekikk, kjempeforråd av ukvemsord samt evighetsrull med tørkepapir for lim, tynner, snørr og tårer.

Forstevnen var også råtten, slik at vaterstaget ikke kunne forankres. Derfor ble ytterstevnen saget vekk inntil sponingen i et par meters lengde med avtrapning i endene. Ny ytterstevn ble laminert direkte på plass i eikelameller ved hjelp av svær boks, kiler, søylejekk (og da mener jeg søylejekk på søyle), sleggeslag og rystende banning hver gang hele plankehaugen, klissete av lim, spratt løs og havnet i grusen.

Innredningen ble skiftet. Den

gamle var ikke den originale, og den originale var ikke den vi ønsket oss.

Riggen ble skiftet ut i sin helhet. Masten laget jeg selv av en gran fra Storsand i Hurum. Rundholter ble levert fra Aanesland på Sørlandet, og seil fra Chong Lee i Hongkong.

Ny motor, en 3 sylindret Faryman 16 hk. dieselmotor ble installert i 1987, og den gamle 4hk. Vire motoren ble forært bort.

Alt dette ble gjort på min måte, med mine resurser og på mine betingelser: familien først, så jobben og deretter båten. Således tok det jo sin tid. Sommer som vinter var det aktivitet under presenningen. De årvisse slipsetningskundene på

Holmen Slipp ble gamle kjenninger som nikket fornøyd når de så at jeg sto på plass. I iskalde vinterkvelder kom Holmenboere som luftet bikja forbi og mumlet:

”Menijøssenamåsvartefan – handerremåjoværraspennagær’n”. Nei, kjære dere, man må ikke være gal, men det hjelper. Og under dekk, med lys og varme, reiseradio, termos og favoritt hobby hadde jeg det mye bedre enn dere.

”Navigare vivere est”

Så fulgte mange gode sesonger hvor gode minner hopet seg opp sammen med bilder i loggbøkene av våre barn som vokste opp med sine venner og venninner, og hele tiden var ”Titania” var den samme

stilige gamle damen som høstet beundring og anerkjennelse.

”Vackrare båt än Titanina(!) såg vi inte på vår färd” hilste man fra R/S’Oskar Tybring”

Enkelte episoder var ikke så vakre: Ved en anledning brakk vi masten under litt for brutal seilas ved ”Tønna”. Det påbegynte ute nlandstoktet måtte avbrytes. Vi berget oss inn til Tallakshavn hvor vi kappet riggen, og så dro vi på ”motorbåtferie” i Tønsbergfjorden isteden.

”Titania” var en hyggelig båt å seile – slett ikke den skarpeste på bidevind, men myk i bevegelsene og meget rask på slør. Vi glemmer aldri to frustrerte gutter i en Flying Dutchman en sommer-ettermiddag med solgangs-kuling i Drøbaksundet. De kom aldri forbi – tvert imot. De fikk seg nok en knekk der.

Forlis, Berging og Fremtid

Lørdag 4. august i år blåste det også godt om ettermiddagen. Vi lå på kryss ut Tønsbergfjorden tvers av Tallakshavn. Det blåste SV-6 og vi seilte med rekka i vann.

Da brakk rorkulden i beslaget som danner festet til rorstokken. Vi mistet kontrollen over båten som gikk i

fjellet på Søndre Torgerskjær. Båten ble slått inn, og båten sank iløpet av noen få minutter. Vi tre som var om bord, kom oss i land på skjæret og måtte bare stå og se på at vår ”Titania” forsvant. Det var en tung stund – for å si det litt forsiktig

Reaksjonen på vårt nødsignal var upåklagelig; iløpet av minutter var den første på plass – en stor Viksund motorbåt. De opptrådte meget profesjonelt og forvisset seg om at vi var de rette vedkommende og at alle var berget. Da ingen kunne komme inntil skjæret i det været, måtte vi etterlate klokker, mobiltelefon, sokker og sko og svømme ut til en motorbåt som brakte oss hjem. To karer på en vann-scooter var oss også til hjelp.

Vel om bord i motorbåten ble vi praier av skjærgårdstjenesten som kom fra Tallakshavn. Like etter kom NSSR’s ”Askerbæringen” fra Stavern. Full honnør til alle!

Etter noen dager dykket vi på vraket for å hente opp eiendeler og for å ta et overblikk. Båten sto og svaiet med bølgedraget på sandbunn på 17 meters dyp - men bare en fot fra rullesteinene ved fjellveggen. Man var enig om at dette burde kunne bli båt igjen, men båten måtte vekk før neste kuling, ellers ville den bli malt til flis.

Gokstad kystlag ble gjort oppmerk-

som på situasjonen. Båten ble overdratt vederlagsfritt til kystlaget, for *man selger ikke sin båt*, og så begynte en bergningsoperasjon som hadde båten hevet, slept til Sandefjord. løftet på land og anbrakt trygt på Huvik iløpet av et par dager. Titania ble løftet på land en onsdag klokken 10. samme ettermiddag ble motoren tatt ut, neste kveld startet den til fryd for entusiaster og mannssangere i Nordre Skur & Ballast som øvet i rommet over verkstedet.

I kystlaget har vi dannet "Titaniaprojektet." Styret har utnevnt Cato Arveschoug, Bjørn Ris-hovd og meg selv. I tillegg har vi fått med oss Knut Kilde

Den 20 oktober holdt vi et seminar hvor Riksantikvaren ved Fredrik Denneche, båtbygger Tore Johansen, skipssmed Gustav Sletsjøe samt Larvik Sjøfartsmuseum ved James Ronald Archer og Bjørn Terje Løwer var tilstede. Anders Jahres Humanitære Stiftelse ved Bjørn Bettum, Sandfjord kommune ved Ivar Otto Myhre, båtbygger Svein Erik Øya og professor Arne Emil Christensen var også invitert, men var dessverre forhindret fra å delta.

Konklusjonen var at "Titania" er et unikt fartøy som det er vel verdt å satse på. Første steg måtte være å

få henne dokumentert for å kunne underbygge denne oppfatningen.

Allerede den 26. november ble så båten profesjonelt dokumentert av Åsmund Kristiansen og Gunnar Furre fra Hardanger Fartøyvern-senter. Disse karene var etnologer, den ene med fagbrev som båtbygger, den andre var garvet trebåteier, med andre ord: fagfolk!

Deres rapport vil være en del av grunnlaget for den rapport som Titaniaprojektet skal legge frem for Styret i Gokstad kystlag

Inntil videre står hun som sagt, vel forvart på Huvik.

Det er viktig å ha klart for seg at vi, Gokstad kystlag, eier verdens eneste gjenværende Colin Archer klipperkutter. Fartøyet representerer unik båtbyggerkunst og har egenskaper og detaljer som ikke finnes i noe annet fartøy. Det er Titaniaprojektets hensikt å bringe henne tilbake til original, sjødyktig og seilbar tilstand. Titaniaprojektet skal inngå som en del av Prosjekt Syd. Trebåtfestivalen i Risør skal være et av våre "way - points", og måtte vi igjen bli møtt med orde-ne:

"Var det dere som nettopp kom inn med verdens lekreste båt?"

Modellbåtgruppa er i gang

Tekst og foto Cato Arveschoug

Etter en forsiktig start i høst er det kommet riktig sving på Kristin og gutta etter jul. På listen står det nå 14 navn og flere kommer til etter hvert. Det store avisoppslaget i Sandefjords Blad skadet ikke så mye i så henseendene.

Gruppa består av helt uerfarne og drevne modellbåtbyggere. På onsdagene møtes vi som de andre på Kystlaget kl 18.00 og starter med en god kopp kaffe. Noen har gått sammen om å bygge felles modeller av "Titania", kli p-perkutteren medlemmer av Kystlaget hevet ved Torgerskjær i august. Vi har fått tak i originaltegninger og vi bygger modeller som blir ca. 50 cm lange. Er vi i tvil, så er det bare å gå ut å kikke på originalen, som står utenfor Kystlagets bygninger.

Noen har også private prosjekter, som de ønsker å bygge på. Til sammen er det et artig miljø, som allerede har gått seg litt til. Det er moro å høre på de gamle rever og ta del i deres erfaringer.

På onsdagene, sånn i halv nitiden etter en god økt, er det sosialt samvær med visning av videofilm fra turer medlemmer av Kystlaget har gjennomført eller andre interessante emner. Noen ganger er det bare en hyggelig prat.

Hvem Kristin er?

Hun er gift med Kai! Det er han som jobber med Tenvikbåten og heter Askildsen til etternavn. Kristin heter Eggen. Sammen har de både

barn og seilbåt.

Har du lyst til å bygge modellbåter og komme i et hyggelig lag? Da møter du opp på onsdager kl. 18.00 i vårt nye lokale i 2. etasje i Nordre Skur!

Denne oppfordringen gjelder faktisk begge kjønn i alle aldre!

Kystledslaget etablert.

Prosjekt Kystled har nådd vår del av Vestfoldkysten. Her skal vi bare presentere den del av prosjektet som Gokstad Kystlag er involvert i. I samarbeid med Sandefjord kommune, Interessegruppa for Gokstadholmen har Gokstad Kystlag tatt på seg ansvar for å drifte Drengestua på Gokstadholmen i ett år. Det skal være tilbud om overnatting for seilende og roende sjøfarere. Dette er nå etablert som et eget arbeidslag i Kystlaget. Med i kystledslaget er Dagrun Halvorsen, Eivind Myrsve, Tom Harring, Anne Lise Bøhle, Odd Einar Sillibakken, Astri Bjønnes. Etter ett års drift vil erfaringene vise hva som blir fortsettelsen av prosjektet. Vi kommer tilbake med fylligere stoff om dette senere.

Redaksjonen

Fra krok til gane.....

Med rødvin i begge ender

Nå skal fisken fanges, sløyes, tilberedes og nytes! (om vi så må kjøpe den i butikken)

på dette.

Møt opp for deltakelse i planleggingen, men også for uformell hverdagsprat.

Fiskerikomiteen

Bli med på årets fisketur: lørdag 9.mars og lørdag 16.mars med påfølgende torskeaften samme kveld.

Planleggingen skjer hver onsdag i "Fellessamlingen" fra kl.20.00 og utover på Slippen med deg og flere andre som ønsker å være med

Kystlagsmedlemmer-*Felles sommertur med egen båt*

Vi skriver nå mars 2002 og det er på tide å planlegge sommerferie. Gokstad kystlag har tidligere et år gjennomført en fellestur til Telemarkskanalen. Vi var den gang ca. 15 båter sammen. Det var en uforglemmelig tur for oss som deltok.

Hvert år arrangeres *Forbundet Kystens Landsstevne*. De enkelte kystlag søker om å få arrangere disse stevnene. Landsstevnet for 2002 skal avholdes på *Bragdøya kystlag* sitt anlegg på Bragdøya ved Kristiansand.

Stevnet starter torsdag 18.juli og avsluttes søndag 21.juli.

Enkelte har snakket sammen og vi vil legge opp til at vi fra Gokstad kystlag stiller en flåte med større og mindre båter.

Planen er å ta løs fra Huvikslippen søndag 14.juli. Vi vil legge opp til passe dagsetapper med muligheter til justeringer underveis. Returen går søndag 21.juli.

Som kjent for de som er aktive i miljøet på Huvikslippen er onsdager aktivitetsdag for de forskjellige arbeidslagene i kystlaget.

Kl.20.00 hver onsdagskveld framover vil vi møtes i stua på tvers av arbeidslagene til kaffe/rødvin og evt. noe å bite i. Disse samlingene kan benyttes til å planlegge og drøfte prosjekter av felles interesse og kan kanskje bidra til at lagene ikke isolerer seg på hver sin tue. Fellesturen til sommeren et slikt prosjekt.

Møt derfor opp om dette skulle være av interesse for deg.

I tidsskriftet "KYSTEN" vil det etter hvert komme opplysninger om Landsstevnet. Bragdøya kystlag har en internet-hjemmeside <http://www.bragdoya.no/> hvor det også vil komme info. etter hvert.

Foreløpig uforpliktende registreringsliste vil bli hengt opp på oppslagstavla i gangen i 2.etg. på Huvikslippen. Vær snill å skriv deg opp der snarest slik at vi kan begynne å danne oss et bilde av "flåten". Vi gleder oss til en ny spennende båtsommer!

Parkering for Kystlagets medlem- mer.

En liten påminner til alle som kommer til Kystlaget i bil:

Parkering skjer langs stranda på sørsida: Der er det som regel god plass.

På nordsida deler vi plassene med firmaene Andreas Stihl, Huvik Eiendom og Huvik Invest.

Avtalen er at besøkende til Kystlaget kan parkere på de 8 plassene mot Framnesveien.

Gokstad Kystlag. Kalender medlemsmøter etc. 1. halvår 2002.

Mars	16	lørdag	Fra Krok til Gane
April	26	fredag	Medlemsmøte
Mai	31-2.juni	fredag	Fellestur til shantifestival i Langesund.
Juni	15	lørdag	Kystkulturdagen
	23	søndag	St.Hans-treff på Gokstadholmen
Juli	14-21	søndag- ut uken	Fellestur til Kystens Landsstevne i Kristiansand

Hver onsdag kveld er medlemskveld med ulike aktiviteter. Hver lørdag formiddag er det dugnad, kaffe og aktiviteter i lagene. Alle medlemmer av Kystlaget er velkommen til å delta på disse dagene.

BARNE – OG UNGDOMSPROSJEKTET I GANG!

John Vatne

Endelig er det blitt noe av den langsiktige jobbinga for å få integrert barn som trenger litt ekstra inn i Kystlaget. Dette har vært en lang prosess. Grunnen til at ting har tatt lang tid er kanskje fordi ambisjonene var for store i starten. Men det er kanskje aldri lett å få realisert store ideer uten å begynne i det små. I hvert fall er dette bevist når det gjelder realiseringen av samarbeidet mellom Gokstad Kystlag og Sandefjord kommune ved barneverntjenesten. Det positive er at det er etablert et godt samarbeid.

Men ikke bare det. Vi har og kommet i gang. Christian Wedde og Erik Lindegaard er to driftige herrer som hver tirsdag samler en gruppe barn i peisestua. Tidligere i høst fisket man krabber og var ute i båt og gjorde "uteting". Men som vi alle har fått med oss er det jo litt høstlig for tiden, og da er det fint og samles inne med peiskos, mat, spill og lek. Samtidig ser vi fram til vår og sommer. Da blir det frem med fiskestenger, redningsvester, tollepinner og øsekar, for da skal vi bruke båtene. Og det gleder vi oss til. Noe annet vi gleder oss til er at man blir ferdig med innredningen av loftet over

båtbyggeriet. Det håper vi skal gjøre det mulig for oss å samles på onsdager i stedet for tirsdager. Da blir vi en mye større del av miljøet, og det har vi lyst til.

Vi i barnevernet har møtt mange hyggelige og utrolig imøtekomne kystlagsmedlemmer. Og det lover bra for fremtiden. For hvis dette skal bli så bra som vi håper og tror, er det to forutsetninger som må innfris. Den ene er at barna får gode opplevelser, enten det er overnattingsturer med båt om sommeren, eller kveldskos foran peisen om vinteren. Den andre er voksne som har tid til å prate litt, som har tid til å vise frem noe av alt det fine og rare som er på Slippen, som har tid til å lære bort en flott knute eller spleis, som kan være snille og vennlige. Dette tar bare noen minutter, men kan være veldig viktig for de som trenger det.

Vi vil takke Anders Jahres Humanitære Stiftelse og Bjørn Bettum som har gjort det mulig for oss og komme i gang med dette. Uten støtte fra dem hadde det blitt svært vanskelig å få etablert barnegruppa.

ÅRSMØTET 2002 I NYTT LOKALE.

Fredag 25.januar ble årsmøtet i Gokstad Kystlag avholdt. Samtidig var dette den første medlemssamling i det nye lokalet i Nordre Skur 2. etasje. En solid medlemsinnsats har gitt en ny verdifull tilvekst til Kystlagets aktiviteter. 45 medlemmer møtte opp. Stig Tore Lunde ledet møtet. Årsmøtesakene gikk greit unna. Årsmelding og

regnskap ble godkjent. Beretningen fra arbeidslagene viser stor aktivitet, noe vi har grunn til å glede oss over. Siste side i Kystvakt viser den nye styresammensetningen. Etter møtet var det hyggelig og velsmakende kjøttsuppe ved Thoralf Lødveteig nok en gang.

Redaksjonen.

Mottok heder for innsats: Thorbjørn Larsen til venstre gikk av som leder for husstyret og Roy Kristoffersen gikk av som nestleder. I midten gjenvalgt leder Kristian Fossum

**Glimt fra årsmøtet i nye lokaler
Foto: Cato Arveschoug**

Returadresse:
Gokstad kystlag
Framnesveien 5
3222 Sandefjord

B

KYSTVAKT
skal utkomme med
fire nummer pr. år

Liker du å ferdes i maritime miljøer - i båt eller på land ?

**Vil du være med på å bevare ressurser og miljø til nytte og glede
for deg selv og dine etterkommere?**

Ta kontakt eller besøk oss en onsdagskveld:

Gokstad kystlag, Framnesveien 5, 3222 Sandefjord. 33 47 34 04.

Kontoret er bemannet mandag, onsdag og fredag kl. 10-14

Leder i styret er Kristian Fossum, tlf. 33 46 79 71

Arbeidslagene:

Kultur- og Fartøylaget: Roy Kristoffersen tlf. 33 11 52 90

Verkstedlaget: Per Angell-Hansen tlf. 33 47 32 60

Infolaget: Thor Sunde tlf. 33 47 20 16

Nordre Skur og Ballast: Svein Husa tlf. 33 47 26 07

Husstyret: Kjell Arne Mandelid tlf. 33 47 23 08

e-post: gokstad.kystlag@c2i.net

Ønsker du kontakt med et av lagene, så ring kontaktpersonen

**Dugnadskveld hver onsdag
Kafé hver lørdag kl. 11-15
på Huvikslippen Kystkultursenter**

Kaffe og kaker

Benytt kaféen til en prat og litt hygge på lørdagen.

Ansvar for kaféen fordeles på arbeidslagene